

Původní rozhovor se Sébastienem z identitární humanitární organizace Solidarité Identités (SOLID) pro Dělský potápěč.

Můžeš, prosím, krátce představit českým čtenářům vaši organizaci? Jaké jsou její hlavní aktivity a cíle?

Solidarité-Identités je charitativní a humanitární organizace dle zákona 1901 [1] s cílem poskytovat pomoc a podporu národům v jejich boji o přežití, zachování jejich kultury a v obraně jejich identity. Za tímto účelem sbíráme finanční prostředky, materiál a znalosti, abychom mohli přinášet konkrétní a cílenou pomoc potřebným. Věnujeme se také komunikaci a medializaci se snahou osvětlit situaci a problémy, který systém a jeho mediálně-političtí sluhové záměrně ignorují.

V Evropě existuje mnoho humanitárních organizací, které proklamují, že pomáhají lidem ve Třetím světě nebo obětem války, většinou levičácké, zprofanované a falešné. V čem je SOLID jiná?

Přestože se věnujeme humanitární a charitativní činnosti, nechápeme tato slova tak, jako většina „klasických“ nebo „oficiálních“ organizací. Opravdu nejsme „Západané“, kteří motivovaní směsí paternalismu a špatného svědomí přinášejí exotickým a znevýhodněným populacím technologicko-lidskoprávní evangelium, aby i ony jednoho dne dosáhly stejně vysoké úrovně „pokroku“ jako my. Náš přístup je v protikladu k tomuto neokolonialismu. Solidarité-Identités je podpůrnou sítí pro všechny svobodné národy na světě, bojující za obranu vlastní kultury, identity a práva žít ve své zemi dle vlastních zákonů a tradic. Nevěříme v okcidentální a kapitalistický pokrok. Věříme v nezávislost a bojujeme za národy, které tvoří diverzitu světa tím, že zůstávají nezávislé, svobodné, autonomní a zakořeněné na své půdě. Kromě toho chceme zdůraznit, že na rozdíl od mnoha medializovaných organizací nemáme téměř žádné „provozní náklady“, a že každý člen SOLID účastníci se misí pokrývá všechny své náklady z vlastních peněz. Peníze asociace se věnují výhradně příjemcům akcí. Všechny dary naší organizaci jsou plně používány ve prospěch příjemců našich misí.

Řekni nám víc o vašich již skončených misích. Která místa jste navštívili a v čem spočívala pomoc?

Podíleli jsme se na misích do Barmy mezi Kareny, národa utlačovaného vojenskou juntou financovanou západními nadnárodními společnostmi. Naše pomoc spočívala v poskytování léků, zdravotnického vybavení a lékařské odborné přípravy. Navštívili jsme také srbskou menšinu v Kosově, živořící díky islámsko-mafiánskému albánskému státu a mezinárodnímu společenství pod dohledem Washingtonu v bídnych podmínkách a izolaci. Po dohodě s vedoucími představiteli srbské komunity jsme jim přivezli elektrické generátory, léky a sportovní potřeby. Asociace navštívila také sirotčince v Keni a nabídla zde pomoc ve formě potravin, vzdělávání a léků, ale také aby zjistila možnosti finanční spolupráce na vytvoření mikropodniků nezbytných pro místní hospodářský rozvoj, důležitý pro setrvání populací v místech jejich původu. Spolu s materiální pomocí, kterou můžeme poskytnout, můžeme vytvářet také lidská a aktivistická pouta mezi bojovníky proti novému světovému řádu. **Proti internacionále obchodníků chceme vytvořit internacionálu národů.**

Zejména některé francouzské a italské skupiny již roky podporují Kareny v jejich boji proti juntě vládoucí Barmě. Co je na těchto bojovnících za svobodu fascinuje? Můžeš nám říci víc o boji Karenů a vysvětlit nám toto dlouhotrvající přátelství?

Solidarité Identités v Kosovu

Existuje opravdu dlouhá tradice spojující evropské a francouzské nacionalistické hnutí s bojem národa Karenů. Každý si pamatuje (nebo by alespoň měl pamatovat...) postavu bývalého aktivisty GUD [2] Jeana-Philippa Courrège, který ve věku 28 let padl v Barmě, kde bojoval po boku karenských vojáků. Zájem nacionalistů o boj Karenů odpovídá vývoji jejich vlastního boje. Ten přešel z původního boje proti komunistům k boji proti nadnárodním kapitalistům, kteří nejsou ničím jiným než druhou stranou stejného materialistického a anti-identitárního malomocenství. Kromě toho Karenové vždy svůj boj zaštiťovali morálními a etickými hodnotami včetně odmítnutí financování své guerilly z peněz získaných z obchodu s drogami, který jinak ve „zlatém trojúhelníku“ vzkvátá. Tato jejich přísnost a důslednost jsou jistě příkladné.

Solidarité Identités v Barmě

Srbové v Kosovu, karenští válečníci, sirotci v Keni. Co společného mají tito lidé různých ras, kultur a tradic? Kdo je dle vašeho názoru jejich největším nepřítelem a proč? Jak s ním bojovat? Proč by měla evropská identitární hnutí podporovat lidi z jiných kultur?

Společným bodem jmenovaných skupin je jejich vůle žít v zemi svých předků podle vlastních pravidel, zákonů a tradic. Naším hlavním nepřítelem je moloch finančního kapitalismu a obchodu, který chce odstranit všechny rozdíly, rozbít všechny etnokulturní homogenity a změnit svět na obrovský trh servilních a apatických konzumentů. Nemůžeme bránit vlastní identitu, aniž bychom přiznali právo na to samé „jiným“ a nepomáhali jim čelit stejnému společnému nepříteli. Být „identitář“, to samozřejmě znamená bránit primárně vlastní identitu, ale rovněž mít identitární vizi celého světa, to znamená, že chceme, aby byl multipolární, různorodý, pluralitní a polyfonní. Identitář je opakem hegemonu!

Z vašich idejí je patrná inspirace Alainem de Benoist a GRECE, jejich myšlenkami týkajícími se imigrace, identity či liberalismu, tedy postojů zcela protikladných k názorům Samuela Huntingtona a jeho Střetu civilizací. Je to tak? Můžeš nám říci více o vašem ideologickém základu? Spolupracujete s dalšími neziskovkami či politickými hnutími?

Máte pravdu, Alain de Benoist je jedním za našich inspirátorů, podobně jako Guillaume Faye (ve svém prvním období, včetně práce Systém zabíjející národy). [3] Naopak odmítáme teorii „střetu civilizací“, která není ničím jiným než americko-sionistickým manévrováním s cílem upevnit svou „západní“ vedoucí pozici podněcováním „válek chudých“ mezi jinými národy, zatímco

nadnárodní kapitalistická oligarchie se směje. Spolupracujeme a jsme připraveni spolupracovat se všemi organizacemi, které sdílejí naši vizi světa a pojetí humanitárních akcí. Strukturálně jsme spojeni s politickým a sociálním hnutím Casa Pound Italia.

Co plánujete v blízké budoucnosti?

Aktuálně pracujeme s búrskou komunitou v Jižní Africe, která čelí mnoha těžkostem, stigmatizaci, a je obětí skutečného „apartheidu naruby“. Snažíme se jim v rámci svých možností pomoci vybudovat bezpečné komunity, v nichž budou v bezpečí před stále častějším pronásledováním a násilím. Máme také další projekty, zejména směrem k našim řeckým bratrům zažívajícím pod krvavou botou Mezinárodního měnového fondu skutečné utrpení. Ale pro to potřebujeme pomoc a podporu všech lidí dobré vůle!

Solidarité Identités v Keni

Poznámky DP

1. **Zákon o sdružování**, přijatý 1. července 1901. Uzákonil svobodu pro zakládání sdružení, ale na druhé straně stanovil, že všechna musejí být zákonem schválena a mohou jím být i rozpuštěna. Zákon byl původně cílen proti katolickým kongregacím, neboť na počátku 20. století byla **Třetí republika** ještě slabá a republikáni se obávali katolické převahy v oblasti výchovy mládeže: takto bylo možno – legálně – odstranit ty, které byly státu nejméně na obtíž a v přijatelných mezích držet ostatní.
2. GUD (**Groupe union défense**) – **Skupina branné jednoty** založená koncem roku 1968 národně cítícími studenty na obranu proti levičáckému násilí na univerzitách. Organizace má ve znaku **keltský kříž** a černou krysou a přes řadu peripetií (někteří její členové bojovali jako dobrovolníci již v 70. letech v Libanonu po boku tamní křesťanské **Falangy!**) je aktivní dodnes.
3. Guillaume Faye, *Le Système à tuer les peuples*, Paříž 1981.